

Katrine Nørregaard
Min søster
304 sider
Politikens Forlag

Sproget er smukt, opløftende og omfavnende. Det er det første, vi lægger mærke til i bogen som tager fat med det velkendte tema, at enæggede tvillinger kommer til verden, vokser op sammen men alligevel ikke har de samme muligheder.

Katrine og Stine kommer til verden tre måneder for tidligt. Katrine er sund og rask, mens Stine er født med spastiske lammelser. Forældrene er unge, bliver skilt, og herefter er Katrine og Stine naturligvis, kunne man fristes til at sige, endnu mere uadskillige.

Hjemme hos deres mor er der udpræget harmoni og struktur, mens det hos faderen er mere løssluppet. Mor har svært ved at finde en kæreste, faderen har svært ved at holde på dem. På den måde spreder forfatteren sig over forskellige temaer, også da de to søstre senere i livet bliver adskilt.

Det er forfatterens stil, at vi skal have en ordentlig dosis af konfliktemner serveret. Måske lidt for mange på en gang, kan man indvende. Skilsmisser, separationsangst, kærestesorger, alene-sorger, handicap-udfordringer, ludomani. MEN - det kan virke forfriskende i litteraturen, at hovedpersonerne og deres gøren og laden afstedkommer en række af konflikter og udfordringer, som også vi som læsere ikke undgår. Normalt er det sådan, at når først laven ruller, ja så er der meget at forholde sig til. Derfor kan det være sundt nok i bøger at få det sort på hvidt, hvordan fiktive personer -, der i dette tilfælde haroenget rod i virkeligheden, klarer den. Bogen er skrevet i et enkelt og dejligt sprog, mestendels med korte afsnit og kapitler, der er lige til at gå til. Forfatteren er selv ud af en familie med handicaps inde på livet. Det trækker ikke ned i dette tilfælde, at forfatteren har personlige aktier i projektet. Der er så meget omsorg og varme i bogen, som er ledsager til en masse skønne dialoger, og bogen giver os et fint indblik i, hvor udfordrende, det kan være med den slags sygdom i familien, som spastisk lammelse er.